

Andrzej Mazur - klarnet

Urodził się w Lublinie, tutaj ukończył z wyróżnieniem Liceum Muzyczne. Jest absolwentem Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie, którą ukończył również z wyróżnieniem.

W latach 60. - jak większość jego kolegów ze środowiska muzycznego - uległ fascynacji jazzem tradycyjnym. W 1968 r. z kolegami Zbigniewem Zatorskim, Henrykiem Manią, Czesławem Wrzosem, Tadeuszem Ochalskim i Janem Ochalskim zainaugurowali koncertem działalność Lubelskiego Jazz-Klubu.

Od 1975 r. Andrzej Mazur jest solistą Filharmonii im. Henryka Wieniawskiego w Lublinie, także założycielem Lubelskiego Triu Stroikowego, Lubelskiej Filharmonii Kameralnej oraz zespołów Old Jazz Players i Traditional Jazz Revival. Przez wiele lat był członkiem Kapeli Zespołu Tańca Ludowego UMCS.

Jest laureatem Międzynarodowego Konkursu Instrumentów Dętych w Anconie - Włochy w 1978 r.

Kamil Turczyn - fortepian

Urodzony w Lublinie, gdzie ukończył Ogólnokształcącą Szkołę Muzyczną I i II st. im. Karola Lipińskiego w klasie fortepianu dr hab. Agnieszki Schulz-Brzyckiej. Ukończył studia pianistyczne w klasie prof. Andrzeja Tatarskiego w Akade-

mii Muzycznej im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu oraz z wyróżnieniem muzykologię w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II.

Jest laureatem wielu konkursów ogólnopolskich i międzynarodowych. W lutym bieżącego roku otrzymał Nagrodę za najlepsze wykonanie koncertu fortepianowego z orkiestrą na XII Międzynarodowym Forum Pianistycznym „Bieszczady bez granic” w Sanoku. Występował w kraju i za granicą z repertuarem solowym jak i kameralnym. W kręgu jego zainteresowań jest teoria muzyki oraz muzyka improwizowana.

Kamil Turczyn jest stypendystą The Solti Foundation z Waterloo (Belgia), Prezydenta Miasta Lublina oraz Marszałka Województwa Lubelskiego. Muzykuje kameralnie współpracując z wieloma instrumentalistami i wokalistami, zdobywając wyróżnienia i nagrody za akompaniament. Brał udział w licznych kursach pianistycznych u znakomitych profesorów.

Współpracuje z Filharmonia im. Henryka Wieniawskiego w Lublinie. Jest wykładowcą w Instytucie Muzyki Wydziału Artystycznego UMCS w Lublinie oraz nauczycielem w OSM I i II st. im. Karola Lipińskiego w Lublinie i PSM I i II st. im. Witolda Lutosławskiego w Kraśnymstawie.

60 lat LSM
Dom Kultury
Lubelskiej Spółdzielni Mieszkaniowej LSM

Koncert kameralny największych arcydzieł na klarnet i fortepian *W duchu romantycznego liryzmu* **Kurpiński, Weber, Brahms, Poulec**

Wystąpią:

Andrzej Mazur - klarnet, **Kamil Turczyn** - fortepian

Repertuar koncertu:

- Carl Maria von Weber - *Concertino Es-dur op.26*
- Johannes Brahms - *Sonata f-moll na klarnet i fortepian op.120 nr 1*
I *Allegro appassionato*
II *Andante un poco Adagio*
III *Allegro grazioso*
IV *Vivace*
- Karol Kurpiński - *Koncert klarnetowy B-dur*
- Francis Poulenc - *Sonata na klarnet i fortepian (1962)*

Klarnet był ulubionym instrumentem **Carla Marii vonWebera**. Ten najwybitniejszy wśród romantyków kolorysta orkiestralny pierwszy wykorzystał w pełni techniczne i brzmieniowe możliwości klarnetu, nie tylko przeznaczając dlań charakterystyczne partie w swoich operach, lecz także komponując *Concertino* i dwa koncerty. Nie brak tu wirtuozowskich popisów, jak również partii melodyjnych, przedstawiających ideał romantycznego wykorzystania brzmieniowego koloru klarnetu.

Johannes Brahms urodził się 7 maja 1833 r. w Hamburgu, zmarł 3 kwietnia 1897 r. w Wiedniu. Był niemieckim kompozytorem, pianistą i dyrygentem. Johannes Brahms należy dziś do najpopularniejszych kompozytorów XIX w. Sam mówił o sobie, że jako kompozytor urodził się za późno. Tym sformułowaniem dawał wyraz przywiązaniu do tradycji, które wyrażało się w kontynuowaniu barokowych oraz klasycznych form i wzorów. Od Bacha uczył się kontrapunktu, od Beethovena - kształtowania formy, nastrojem swej muzyki najbliższy był jednak Schubertowi. „Richardowi Mühlfeldowi, Mistrzowi swojego instrumentu, na pamiątkę, z wyrazami serdecznej wdzięczności” – taka dedykacja znalazła się na rękopisie dwóch sonat na klarnet i fortepian Johanna Brahmsa. Kompozytor napisał je w Bad Ischl jesienią 1894 r. Były one kolejnym dowodem fascynacji Brahmsa grą niemieckiego klarnecisty. Ich przyjaźń zawiązała się nieco wcześniej – w 1891 r. Brahms słuchał Mühlfelda grającego Mozarta i Webera. Tak się zachwyił, że nie tylko powrócił do pisania, ale zdecydował się stworzyć utwory z udziałem klarnetu (a dodajmy, że niemal w ogóle nie pisał utworów na instrumenty dęte). Powstały zatem: Trio a-moll op. 114, Kwintet h-moll op. 115 i wreszcie dwie sonaty na klarnet i fortepian: nr 1 f-moll, nr 2 Es-dur.

Podczas kilkumiesięcznej podróży **Karola Kurpińskiego** w 1823 r., której celem było zwiedzenie „najznacniejszych w Europie teatrów”, kompozytor zatrzymał się w Paryżu.

Tam ukończył rozpoczęty w 1820 r. w Warszawie „Koncert B-dur na klarnet i orkiestrę”. W przeddzień wyjazdu Kurpińskiego z Paryża odbyło się prawykonanie utworu. Do naszych czasów zachowała się tylko jego I część utrzymana w formie allegra sonatowego z trzema tematami. Utwór został spopularyzowany przez Józefa Madeję, który go często wykonywał, opracował i opatrzył kadencją wirtuozowską

Francis Poulenc należał do tzw. Wielkiej Szóstki (Les Six), grupy kompozytorów francuskich, która w 1921 r. przeciwstawiła się zarówno fali wagneryzmu, jak estetyce impresjonistów, przybliżając twórczość artystyczną do użytkowej, uprawianej w kabarecie, kawiarni, music-hallu. Budzili tym początkowo nie lada sensację, z czasem jednak ekscentryczność ich działań została złagodzona i ukierunkowana na odrodzenie francuskiej tradycji, sięgającej epoki baroku i klasycyzmu. Przełożyło się to na bardziej rygorystycznie rozumianą konstrukcję, prężność rytmu, równowagę między ekspresją i formą, a także na próbę osiągnięcia ideału wyrafinowanej prostoty, a zatem tego co stanowi klucz do pojęcia francuskiego smaku w muzyce. Cały ten proces obserwować można w twórczości kameralnej Poulenca, który zwłaszcza na początku swojej działalności kompozytorskiej nie stronił od pomysłów ekstrawaganckich; sięgał do melodii popularnych, wodewilowych, a nawet kojarzących się ze sztuką cyrkową. Pozostawał jednocześnie pod wrażeniem dzieł Strawińskiego i Bartoka i już w latach dwudziestych zaczął realizować principia estetyki neoklasycyzmu. Sonata na klarnet i fortepian zadedykowana została z kolei pamięci Arthura Honeggera, z którym Poulenc przyjaźnił się już w latach młodości (Honegger należał również do Les Six). Będąc kompozycją in memoriam, sonata ta okazała się jednocześnie „łabędzim śpiewem” - kompozytor zmarł kilka miesięcy przed jej pierwszą prezentacją, wkrótce po swoich 63. urodzinach. W jej prawykonaniu w 1963 r. wzięli udział Benny Goodman i Leonard Bernstein. Żalobny nastrój środkowej części tej Sonaty rozwieje jej żywiołowy i wirtuozowski finał.

Koncert kameralny
największych arcydzieł na klarnet i fortepian
*W duchu
romantycznego liryzmu*
Kurpiński, Weber, Brahms, Poulec

Wystąpią:

Andrzej Mazur - klarnet, **Kamil Turczyn** - fortepian

Prowadzenie:
Ewa Hadrian

Koncert odbędzie się
w **poniedziałek 29 maja 2017 r. o godz. 18.00**
w sali widowiskowej Domu Kultury LSM
w Lublinie, ul. K. Wallenroda 4a, tel. 81 743 48 29
www.domkulturyism.pl
Wstęp wolny